

Opció B

Llig aquest text i respon les preguntes següents.

1 El dia que Jahvé acabà la creació, va veure que tot era bo, inclòs l'home que havia pastat a última hora i, no sé si abans o després de descansar, va fer també la dona. Llavors els primers humans, com que ja eren dos i no un, d'alguna manera s'havien de comunicar, a més de servir-se del tacte i dels ulls. Parlaven, doncs, i parlaven la mateixa llengua que el dimoni va usar per temptar-los amb la poma, la mateixa que Jahvé va emprar amb veu malhumorada per renyar-los i expulsar-los del paradís: la llengua original de tots els mites, aquella *Ursprache* que els etnòlegs alemanys del segle XIX van buscar tant de temps sense trobar-la mai. Passà el temps, el seny dels homes no progressà gran cosa, volgueren arribar fins al cel construint una torre altíssima, i l'amo del cel els va desmuntar l'abominable projecte: en endavant, la confusió de les llengües seria el destí propi de la humanitat. És a dir que, després de Babel, la diversitat començava a ser possible, i amb ella les cultures i les civilitzacions. El mite original s'havia acabat, la llengua única també, i els humans degueren experimentar un profund desconcert i una profunda alegria: no arribarien al cel (almenys no en la vida mortal, potser en l'altra sí, no se sap mai), però s'escamparien i ocuparien la terra sencera.

15 Havien perdut la llengua divina, la llengua d'Adam, la llengua primera, però ja podien inventar totes les llengües del món. Podien, per tant, donar nom a totes les coses i moviments i fenòmens de la natura que anaven descobrint, tantes coses que al paradís terrenal no existien i per tant no hi havia paraules per dir-les: donaren nom a les diverses formes de la neu i del gel, als colors del desert, als terratrèmols, als dolors de l'ànima i del cos, als desenganys i a la nostàlgia, als odis i als amors. I tot això de les més diverses maneres, de maneres infinites, impensables abans de ser pensades, i sobretot abans de ser pensades amb paraules, que segurament és l'única manera que tenim els humans de pensar, i potser l'única manera d'emocionar-nos i sentir. Per això és tan trist comprovar que els idiomes es perden (*idioma*, en grec, vol dir caràcter propi, cosa pròpia), que les onze llengües dels pobles samis de l'extrem nord d'Europa desapareixen implacablement, i amb elles els centenars de maneres de parlar de la neu i del gel, dels efectes del fred, dels grans ramats de rens i dels sentiments dels pastors boreals. Ser humà significa sentir i pensar amb paraules, veure el món amb l'idioma, amb aquesta cosa pròpia: i com menys “coses pròpies” ens queden, menys maneres tenim de ser humans. I si algun dia oblidem totes les llengües, si tots parlem igual, no serà un retorn al paradís joiós, serà un infern tristíssim.

Joan Francesc Mira, *El Punt Avui*,
14/12/2012

1. Comprensió del text

- a) Descriu el tema i les parts bàsiques del text. [1 punt]
- b) Resumeix el contingut del text amb una extensió màxima de 10 línies. [1 punt]
- c) Identifica la tipologia textual i especifica almenys dos trets característics d'aquesta tipologia presents al text. [0,5 punts]
- d) Indica i justifica cinc marques de modalització del text. [0,5 punts]

2. Anàlisi lingüística del text

- a) Indica la pronunciació dels elements subratllats: [1 punt; resposta errònia: -0,25]
  1. *i dels ulls* (línia 3): sorda o sonora?
  2. *poma* (l. 4): oberta o tancada?
  3. *gel* (l. 17): oberta o tancada?
  4. *nostàlgia* (l. 18): sorda o sonora?
- b) Torna a escriure les oracions següents substituint els elements subratllats pel pronom feble corresponent i indicant la funció sintàctica que realitzen: [1 punt]
  1. no arribarien al cel (línia 12)
  2. Havien perdut la llengua divina (l. 14)
  3. és tan trist comprovar que els idiomes es perden (l. 21)
  4. els centenars de maneres de parlar de la neu (l. 23)
- c) Digues el significat que adquireixen aquestes paraules al text o posa'n un sinònim. [1 punt]
  1. *llavors* (línia 2)
  2. *seny* (l. 7)
  3. *terratrèmols* (l. 17)
  4. *joiós* (l. 27)

3. Expressió i reflexió crítica

- a) Què destacaries de la narrativa dels anys 70 fins a l'actualitat? Reflexiona, sobretot, entorn de les novetats en la tècnica literària i del context sociocultural. (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]
- b) La globalització del món ha comportat també que la llengua anglesa s'haja convertit en la llengua de comunicació internacional. Redacta un text de característiques tipològiques similars al que has llegit exposant en quina mesura l'anglès pot incidir o no en la reducció de la diversitat de llengües. (Extensió: unes 150 paraules) [2 punts]